

srečno pretekli; tudi sv. Urban, kteremu vinorejci radi „grobjan“ pravijo, se je letos prav vrlo obnesel.

Prepoved skrivnih zdravil.

C. k. državno ministerstvo je z razpisom od 13. maja t. l. št. 8875 oklicalo, da je prepovedano, tudi take skrivne zdravila prodajati, ktere se priporočajo za živinske bolezni in živinske kuge.

Kaj pa so skrivne zdravila? — utegne barati ta ali uni naših ljudi.

Skrivne zdravila se imenujejo tiste, pri kterih tisti, ki jih nareja, svetu ne pové, kaj so ali s čem jih meša, — čeravno se po kemiških in drugih preiskavah kmali in včasih prav natanko zvé, iz česa da obstojé.

Zakaj pa take zdravila vlada prepoveduje?

Prvič zato, ker se take zdravila večidel priporočajo za deset in še več bolezin, kar pa je le sleparenje nedvornih ljudi, ki zagrabijo za take zdravila in zanemarijo zatega del prave pomoči iskati pri zvedenih zdravnikih. Bolezni so zelo mnogovrstne, in le neumen človek more misliti, da se dajo po enem kopitu ozdravljati.

Drugič pa jih pripoveduje zato, ker so take skrivne zdravila večidel sila drage in se ljudje zelo goljufajo. Snopič takega zdravila velja včasih 1 gold., — če pa si ravno tiste zdravila v apoteki ali štacuni posebej kupiš in potem zmešaš, ne veljajo več kot 15 do 20 krajc.

To sta dvapoglavitna vzroka, da so take skrivne zdravila za ljudi in živino prepovedane.

Dobra gospodinja.

1. Je delavna. Kadar vstane, moli s svojimi ljudmi angeljsko pozdravljenje; keršanski in pobožni ljudje ne pozabijo tote dolžnosti. Delavna gospodinja se vsede pozimi h kolovratu s hčera ali deklami in začne presti. Družnica si lepe pesmi poje ali pa ji mati kake lepe zgodbe pripoveduje.

Kadar je dan, začne ona, ali pa hči ali dekla postiljati in hišo v red spravljati; pomete hiše, priklet, kuhinjo, podstenje in vse v hramu in okoli hrama, da je vse čedno in snažno. Zdaj gré kuriti in zajterk kuhat za domače, ali pa tudi za težake (delavce), če jih ima.

Kadar male detca vstanejo, jih spravi v red, jih umije, počese, obleče in jim veli moliti, kteri že vejo, kteri pa še ne vejo, jih uči moliti, in potem jim jesti dá.

Ona opravlja živino sama, ako hči ali dekla tega ne stori; dá kravam jesti, jih podoji (pomolze), popravi stelo; poklada pa ob pravem času in napoji živino o poldne, in tako dela na večer, pa lepo nastelje, da živina snažna leži. Veli tudi vsaki dan krave počesati in hleve izmetati (izkidati), ali pa to tudi sama stori. Ravno tako tudi oskrbi svinje, da niso zapuščene ali sloke, in perutnino in drugo živad.

Kadar je že zajterk kuhan, dá ljudem in delavcom jesti, in potem gré vsak k svojemu delu. Dobra in delavna gospodinja gré tudi k delu na njivo, na travnike, v gorice, v les, in kjer koli delo ima.

Kadar se zemlja odpre na sproletje (spomlad), si dobra gospodinja skopa in poseje glavatičnjek; si skopa grede in poseja salato, posadi semensko repo in zelno glavje ali korenje za seme; posadi grašič ali venotnik, semensko merkevco (korenje), rože in drugo sočivje.

Dobra in delavna hišna mati svoje detca uči delati, kadar so že zato; vsakemu dá primerno delo. Fantiči se morajo možkih del učiti, deklina pa ženskih, morajo presti v jutru in večer, morajo se učiti kuhati, kruh mesiti in peči, motiti in maslo delati; na gredah delati, rezati v goricah, žeti, kopati, in vsako njim potrebno delo, da se ga vejo podstopiti, kadar se gospodarstva primejo. Ako nimajo

premoženja, se morajo otroci, posebno fantiči, kako rokodelo ali moštijo učiti.

Dobra in delavna gospodinja skrbi, da se vsako delo dobro in ob pravem času opravi, da se nič ne zamudi in na kvar ne pride. Zato ona sama za delo prime, da je dober izgled svoji detci in družini. (Dal. prih.)

Ključ za mir in srečo Avstrije.

V poslednjem listu je „Danica“ izgovorila sledeče skozi in skozi resnične misli:

1. Gotovo je, da vsako stoletje seboj prinese posebne ljuške in človeške prizadevanja.

2. Ravno tako gotovo je, da modri možje prizadevanje svojega časa tako krmijo in obračajo, da je narodom v mir, dušni in telesni prid, in ne v škodo in razpor.

3. Gnanje in prizadevanje sedanjega časa je narodovnost, da naj se slehernemu narodu, njegovemu jeziku itd. enake pravice dopustijo; le samosilstvo zamore nasprotno tirjati.

4. To tirjanje enakih pravic za vsak narod, njegov jezik itd. je pravično, ker išče dosedanji nenaravni (abnormalni) stan v ravnomero spraviti in manj olikane narode obdelati.

5. Kdor se temu pravičnemu prizadevanju ustavlja, zavedama ali nezavedama pripomore k mednarodovskemu, razdraževanju, k nepokoju, rovarstvu, razporu, razdvoju med večimi in manjšimi družinami, med narodi.

6. Potrebno je torej posebno ravnilo za vresničenje ravnopravnosti; to ravnilo je pa v dani ustavi, ktera vsem narodom enake pravice zagotavlja.

7. Ker pa ni v nobeni državi toliko raznih narodov, kakor v Avstrii, torej naj bi se ne sklicovalo preveč na druge države, ne tišalo na to, da bi še dalje en jezik nad drugimi gospodoval itd., temveč iše in izdela naj se osnova, po kteri se bo pravicam slehernega naroda popolnoma zadostovalo. Nemci, Italijani in Madžari pa naj ne prezrejo resnice, da s tišanjem svojega jezika k gospodstvu čez druge bi prav čisto nič ne pridobili, ampak bili bi na gotovi zgubi, ker s tem bi zmiraj veči jezo družih narodov obudovali, kteri zavoljo nemščine, italijanščine ali madžarščine svojega jezika gotovo nadalje več ne bodo zanemarjali.

8. Pa tudi Slovani naj se varujejo, da ne bodo kje presegali, ker sami vedó, kako britko je, ako kdo drugemu v njegovo lastino sili. Vsak narod naj torej zastran svojih pravic, zlasti še v občutljivi jezični zadevi, ostane v svojih mejah in vojnicah, da se ohrani mir in edinost med narodi pod eno krono.

9. Naj se katoliška vera ne zatira, ampak z vso močjo naj se podpira, ker le samo po njenih načelih je še mogoče edinost in ljubezen med raznimi narodi v Avstrii ohraniti. Vrh tega pa je izdelana resnica, da zatiravec katoliške vere je sovražnik matere nar večega dela avstrijskih otrok, torej tudi sovražnik Avstrije. Kratke besede Gospodove: „Kar nočeš, da bi se tebi storilo, tudi ti ne delaj drugim,“ le samo te besede imajo dandanašnji ključ za mir in srečo Avstrije v sebi.

Naši sovražniki.

Dobrovoljno premišljevanje za gospoda in kmeta.

(Dalje.)

Prigodilo se je, da je neki severo-nemšk pesnik zakrožil pesem „Nemška domovina“, v kteri se tolikanj ponavlja vrstica „nemška domovina mora več biti.“ Ta pesem, ktero, ako ti je mar, utegneš tudi v Tržiču slišati, se je hipoma razširila po Nemčiji in prepevala na vseh mejah. Nemci pa niso samo glasni pevci, temuč tudi temeljiti premišljevalci. Tolikanj ponavljane besede „nemška domovina mora več biti“ so jim prizadevale mnogo modrovanja, po kterem se je nenavadno edino sklenilo, da nemške